

ทำไม

พระเจ้า

ทำไม

วิธีการรับการปลดปล่อยจากความลับสน

จอยล์ ไนเมอร์

This book is being printed for free

Distribution compliments of

Joyce Meyer Ministries.

หนังสือเล่มนี้ได้รับการสนับสนุนจัดพิมพ์

โดย

พันธกิจของ จอยส์ ไมเยอร์

NOT FOR SELE

ห้ามจำหน่าย

Joyce Meyer Ministries

PO BOX 655

Fenton,Mo 63026

U.S.A

First Printing 2002 40,000 copies
พิมพ์ครั้งที่ 1 ปี 2002 จำนวน 40,000 เล่ม

ผู้เขียน: จอยส์ ไมเยอร์
แปลโดย: การุณ สุริยะชัยพันธ์
ตรวจภาษาไทยโดย: สิริรัตน์ ภูชัย

ผู้จัดพิมพ์และบริจาค
โดย.
พันธกิจพระวจนะแห่งชีวิต
ตู้ ปณ.161
อ.เมือง จ.เชียงใหม่
5000

สารบัญ

1.อะไรเป็นต้นเหตุของความสับสน?	6
2.รับการปลดปล่อยจากความคิดที่มีเหตุผลจอมปลอม	8
3.ทำที่แห่งความเชื่อ.....	9
4.พระคุณมากเพียงพอในแต่ละวัน	11
5.ถ้า...เท่านั้น (if only).....	13
6.ถ้า...อะไรจะเกิดขึ้น?	15
7.อย่าให้ถูกนำโดยความคิด.....	17
8. การมีเหตุผลจอมปลอมเป็นต้นเหตุของการถูกหลอกลวง	20
9. ความสับสนจะขโมยสันติสุขของท่านไป.....	23

คำนำ

ยอห์น 10:10 ได้กล่าวไว้ว่า โขมยนั้นย่อมนมาเพื่อจะลักฆ่าและทำลายเสียแต่พระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาเพื่อท่านจะได้ชีวิตและเป็นชีวิตที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความชื่นชมยินดี

ซาตาน จะพยายามทำให้ความชื่นชมยินดีสูญหายไปจากชีวิตของท่าน แต่ข้าพเจ้าขออธิษฐานว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ท่านเรียนรู้ที่จะให้พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าในชีวิตของท่านจริงๆ เพื่อท่านจะได้รับ ความชื่นชมยินดีและความบริบูรณ์ในสันติสุข ซึ่งพระเยซูคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อให้ท่านได้รับนั้น

1.อะไรเป็นต้นเหตุของความสับสน?

ท่านกำลังมีความสับสนอยู่หรือไม่ มีบางไหมที่ท่านไม่เข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตของท่านในขณะนี้ หรือท่านอาจจะไม่เข้าใจถึงชีวิตในอดีตที่ผ่านมาว่าทำไมต้องเป็นไปอย่างนั้น ท่านอาจจะพูดออกมาว่า “ทำไมถึงต้องเป็นฉัน ทำไม ถึงไม่เป็นไปแบบนี้ละ หรือแบบนี้ก็จะดีกว่า ทำไมฉันจะต้องเป็นแบบนี้ด้วย ฉันไม่เข้าใจจริง ๆ”

ข้าพเจ้าได้เริ่มตระหนักว่าคนจำนวนมากต้องทนทุกข์ทรมานอยู่กับความสับสนที่ผ่านมา ข้าพเจ้ามีประสบการณ์ใน อดีตที่ผ่านมาและได้รู้ว่าความสับสนได้ทรมานผู้คนอย่างมาก สิ่งนี้ทำให้ข้าพเจ้าเริ่มใคร่ครวญว่า ทำไมผู้คนถึงมีความสับสนและจะทำอย่างไรเพื่อจะหลุดพ้นจากมันได้

ในคืนหนึ่งของการประชุมที่เมือง Kansas ซึ่งข้าพเจ้าได้ไปเป็นวิทยากรที่นั่นมีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ 300 คน ข้าพเจ้าได้ถามพวกเขาว่า มีกี่คนที่กำลังมีความสับสนไม่ว่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งในชีวิต ปรากฏว่ามีเพียง 2 คนเท่านั้นที่ไม่ได้ยกมือ และสามีของข้าพเจ้าก็เป็นหนึ่งใน 2 คน

ถ้าข้าพเจ้าเห็นไม่ผิดก็แปลว่า จาก 300 คน มีตั้ง 298 คน ที่กำลังเผชิญกับความสับสน นั่นคือ 99.3 %เลยทีเดียว เมื่อข้าพเจ้าเริ่มสำรวจจากกลุ่มต่างๆ ก็ค้นพบว่าเกือบทั่วไปที่เป็นแบบนี้ แม้ว่าสถิติจะมีการเปลี่ยนแปลงและไม่แน่นอน แต่ก็เป็นที่สถิติที่อยู่ในระดับสูงตลอดเวลา

ข้าพเจ้าทูลขอให้พระเจ้าสำแดงถึงเหตุของความสับสนที่เกิดขึ้นและพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ไปบอกพวกเขาให้หยุดที่จะคิดค้นหาเหตุผลในทุกๆ เรื่อง แล้วพวกเขาจะไม่มี ความสับสนอีกต่อไป” ข้าพเจ้าได้พบกับคำตอบอย่างชัดเจน เพราะนี่เป็นวิธีการที่ปลดปล่อยข้าพเจ้าจากความทรมานในความสับสนมาแล้ว จริงอยู่ที่ข้าพเจ้ายังมีสิ่งมากมายที่ไม่เข้าใจในชีวิตแต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าแตกต่างไปจากเมื่อก่อนอย่างสิ้นเชิงพระเจ้าที่ช่วยให้ข้าพเจ้าหลุดพ้นจากความพยายามที่จะต้องคิดค้นคำนวณสิ่งต่างๆ ออกมา พระเจ้าช่วยให้ข้าพเจ้าหลุดพ้นจากการคิดค้นหาเหตุผล (คือเหตุผลอย่างที่ใน 2 โครินธ์ 10:5 ได้กล่าวไว้ “ความคิดที่มีเหตุผลจอมปลอม”) เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ไม่พยายามที่จะคิดค้นหาสิ่งต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจในชีวิตอีก

ท่านจะได้พบกับอิสระภาพจากความทรมานในความสับสนได้อย่างสมบูรณ์เพียงแต่ท่าน ปฏิเสธการทดลองที่เกิดขึ้น เพราะการพยายามคิดค้นหาเหตุผลของทุกอย่าง (เหตุผลจอมปลอม) หากท่านลองคิดทบทวนดี ๆ แล้วท่านจะพบว่าในทุกสิ่งที่เป็นอยู่นั้นมีแหล่งที่มาจากความคิดทั้งสิ้น

ความคิดเป็นสนามแห่งการสู้รบของเรากับซาตานไม่ว่าจะชนะหรือแพ้ พระเจ้าของเราไม่ใช่พระเจ้าแห่งความวุ่นวาย (1 โครินธ์ 14:33) ซาตานเป็นวิญญาณชั่วที่เสนอให้เราผิดมาตรฐานและเหตุผลจอมปลอมซึ่งไม่สอดคล้องกับพระวาจาของพระเจ้า 2 โครินธ์ 10:4,5 กล่าวไว้ว่าความคิดอย่าง

หนึ่งที่เราจำเป็นจะต้องกำจัดออกไปเพื่อเราจะมีชัยชนะได้นั้นคือ การคิดค้นหาเหตุผลจากความคิดที่จอมปลอม

เพราะว่าศาสตราจารย์ของเราไม่เป็นฝ่ายโลกีย์วิสัย แต่มีฤทธิ์เดชจากพระเจ้า อาจทำลายป้อมได้ คือทำลายความคิดที่มีเหตุผลจอมปลอมและทิฐิมานะทุกประการที่ดั่งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของพระเจ้า และน้อมนำความคิดทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงรับฟังพระคริสต์ (2 โครินธ์ 10:4,5) ถ้าพระคำของพระเจ้าได้แนะนำไม่ให้เราคิดค้นหาเหตุผลในทุก ๆ สิ่งนั้นก็หมายความว่าให้เราเชื่อฟังและเมื่อความคิดค้นหาเหตุผลเข้ามาถึงเรา เราต้องน้อมนำความคิดของเราเข้าอยู่ใต้การยอมรับฟังพระคริสต์ ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้บอกเราว่าเรากำลังอยู่ในสนามสงครามและศึกสงครามกับสนามรบที่เราต้องรับมือส่วนใหญ่เกิดขึ้นเป็นภายในความคิด ซาตานมันโจมตีที่ความคิด ตามข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ชี้ให้เราเห็นว่า เราต้องเผชิญหน้ากับการโจมตีของมารด้วยเรื่องราวของความคิดจินตนาการ ท่านเคยมีจินตนาการในความคิดซึ่งเป็นบางอย่างที่ไม่จริงหรือมโนภาพบางอย่างในความคิดทั้ง ๆ ที่ท่านรู้ว่ามันไม่ถูกต้อง บางทีอาจเป็นข้อสมมุติที่คิดขึ้นมาเอง หรือหลักอูบาย หรือบางทีอาจเป็นความคิดที่ท่านมโนภาพตัวท่านเองได้แก้ปัญหานี้ปัญหานั้นด้วยตนเอง ลักษณะของเหตุผลจอมปลอมคือพยายามคิดค้นหาข้อสมมุติฐานเป็นคำตอบของปัญหาต่าง ๆ ว่าจะต้องเป็นแบบนี้แบบนั้นต่าง ๆ นานาทั้ง ๆ ที่รู้ว่าคุณพระเจ้าท่านนั้นเป็นคำตอบสำหรับเรื่องนี้ ๆ

ข้อสรุปของบทนี้ก็คือ ให้เรามีความเข้าใจว่า แท้ที่จริงแล้วความสับสนนั้นมาจากความพยายามคิดค้นหาเหตุผลในสิ่งต่าง ๆ การตั้งข้อสมมุติขึ้นมาเองเพื่อเป็นคำตอบให้กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแต่พระเจ้าท่านนั้นเป็นผู้กำหนดคำตอบไว้แล้ว และพระองค์ท่านนั้นที่รู้ถึงเหตุผล เพียงแต่ไม่ได้บอกเราทำนั่นเอง

2. รับการปลดปล่อยจากความคิดที่มีเหตุผลจอมปลอม

ก่อนสิ่งอื่นใดท่านต้องเข้าใจว่า ข้าพเจ้าเองเคยมีความคิดอย่างไรมาก่อนเพื่อท่านจะได้เห็นถึงการนำสรรเสริญ พระคุณยิ่งใหญ่ที่ช่วยข้าพเจ้าให้หลุดพ้นจากความคิดที่มีเหตุผลจอมปลอมมาแล้ว

เมื่อก่อน ข้าพเจ้าได้ตั้งปฏิธานไว้กับตัวเองว่าจะไม่ฟังพาใครมีชีวิตที่เป็นอิสระ ดูแลและช่วยเหลือตัวเองได้ แต่การตั้งปฏิธานเช่นนี้ไม่ปลอดภัยและไม่ใช่ว่าสิ่งที่ดีที่สุดของชีวิตเลย ข้าพเจ้าได้ตั้งกติกาวีว่าข้าพเจ้าจะฟังพาขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นยิ่งน้อยเท่าไรก็จะเป็นการดียิ่งเท่านั้นเพื่อว่า จะได้ไม่เป็นหนี้ใคร ข้าพเจ้าเห็นดีเห็นชอบกับความเจ็บปวดมากและความคิดเช่นนี้ไม่ได้ปกป้องข้าพเจ้าจากความเจ็บปวดเหล่านั้นเลย

แน่นอนที่สุดข้าพเจ้าผิด แต่กว่าจะมาคิดได้และยอมจำนนก็ต้องใช้เวลาหลายปี ข้าพเจ้าต้องเผชิญกับความกังวลการคิดหาเหตุผลจอมปลอมข้อสมมุติต่างๆ นานา จินตนาการภาพผิดๆ หงุดหงิด กลุ้มใจ ผิดหวังหมดกำลังใจ เป็นอยู่อย่างนั้นเรื่อย ๆ ยิ่งข้าพเจ้าฟังพาในตัวเองมากเท่าไร ก็ยิ่งยากต่อการไว้วางใจพระเจ้า หรือคนอื่นมากเท่านั้น พระเจ้าต้องการให้เราฟังพาในพระองค์ ไม่ใช่แยกตัวจากพระองค์แล้ว มาไว้วางใจในตนเองเรายังฟังพาในพระเยซูคริสต์มากเท่าไร เราก็จะยังมีอิสระจากสิ่งต่าง ๆ ที่เราไม่เข้าใจได้มากเท่านั้น เราจะมีความมั่นใจและรู้ว่าพระองค์เข้าใจ แล้วเมื่อถึงเวลาอันควร พระองค์เองก็จะเปิดเผยให้แก่เรา

อย่าเข้าใจผิดกับท่าทีแบบนี้ และทำให้ท่านอยู่เฉย ๆ ไม่คั่นร่นอะไรสักอย่างจริงอยู่ที่เราไม่ต้องกังวล แม้ว่าในเวลานั้นเราจะไม่สามารถทำอะไรได้ก็ตาม แต่เราจะต้องมีความเชื่อ นั่นคือถ้ามีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดขึ้นกับชีวิต ของท่านหรือเพื่อนของท่าน ซึ่งเป็นสิ่งที่ท่านไม่เข้าใจว่าเป็นอะไรหรือไม่ ท่านจงรีบอธิษฐานทูลถามพระวิญญูณบริสุทธิให้พระองค์ประทานความเข้าใจให้แก่ท่าน ขอพระองค์นำความสว่างและการสำแดงมายังท่าน และรอคอยจนกว่าพระองค์จะเปิดเผยในเวลาของพระองค์

เมื่อมีคำถามเกิดขึ้นมาในใจของท่าน ท่านอาจจะใช้เวลาใคร่ครวญกับสิ่งนั้นช่วงระยะหนึ่ง แต่ทันทีทันใดที่ท่านเกิดความสับสน จงเริ่มขอบคุณพระเจ้าเพราะพระองค์ทรงรู้และมีคำตอบบอกกับพระองค์เถิดว่าท่านฟังพอใจแล้วแค่รู้ว่าพระองค์ทรงมีคำตอบ บอกกับพระองค์ว่าท่านไว้วางใจในพระองค์ที่พระองค์จะเปิดเผยคำตอบให้แก่ท่านในเวลาที่เหมาะสมของพระองค์

ท่านจะไม่สามารถหลุดพ้นจากการใช้เหตุผลจอมปลอมและความสับสนได้ จนกว่าท่านจะยอมรับเอาท่าทีแห่งความเชื่อเข้ามาครอบครองใจและความคิดของท่าน

3. ทำที่แห่งความเชื่อ

เราอาจจะเปรียบเทียบความเชื่อเป็นเหมือนกับหลักคำสอนของศาสนาหรือหนทางที่เราได้รับจากพระเจ้า ในเอเฟซัส 2:8,9 เราได้เห็นว่าคุณเพราะความเชื่อเราจึงได้รับความรอด ฮีบรู 11:1 กล่าวว่าความเชื่อเป็นความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้เป็นการยืนยันถึงสิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั่นว่ามีจริง เราสามารถที่จะเปรียบเทียบความเชื่อได้กับหลายหลายอย่างแต่ข้าพเจ้าเชื่อว่ามีอย่างหนึ่งที่ช่วยต่อการมองเห็นและเข้าใจได้ดี คือไม่ว่าเราจะดำเนินชีวิตอยู่ในความเชื่อหรือไม่ก็ตามแต่เราควรมีทำที่แห่งความเชื่อ

ทำที่แห่งความเชื่อ นั้นจะนำเราเข้าสู่การพำนัก ฮีบรู 4:3 กล่าวว่าสำหรับเราผู้มีความเชื่อแล้วก็จะได้เข้าสู่การพำนัก ฮีบรู 4:10 ก็กล่าวไว้เช่นกันว่า เพราะว่าผู้ใดที่ได้เข้าสู่การพำนักของพระเจ้าแล้วก็ได้พักงานของตน (ความเชื่อเป็นหนทางที่จะให้เราเข้าสู่การพำนัก) การคิดหาเหตุผลจอมปลอมเป็นการอุตสาหะไม่ใช่เป็นการพำนัก ทำที่ของผู้มีความเชื่อก็จะพูดว่าข้าพเจ้าจะละความกระวนกระวายของข้าพเจ้าไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใยข้าพเจ้า (1 เปโตร 5:7) บ่งบอกให้ข้าพเจ้าทราบว่าไม่จำเป็นที่ข้าพเจ้าจะต้องรู้หรือเข้าใจทุกอย่างที่กำลังเกิดขึ้น ข้าพเจ้าจะพึงพอใจในผู้ที่รอบรู้ (ผู้ทรงสร้าง) ใช้เวลาที่จะรู้จักกับพระองค์ดีกว่าการที่จะต้องมามัวแต่คิดค้นเหตุผลว่าพระองค์จะทำได้อย่างไร

ทำที่ของคนที่มีความเชื่อ นั้นจะไม่กระวนกระวายกลุ่มใจหรือเป็นทุกข์กับเรื่องราวของวันพรุ่งนี้ เพราะว่าความเชื่อทำให้เกิดความมั่นใจและยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ได้รับรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้แล้ว ถึงแม้ว่าตัวเราจะไม่รู้ก็ตามจำได้ไหมว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ที่ดำรงอยู่และเป็นผู้ที่จะเสด็จมา พระองค์ได้ดำรงพระชนม์อยู่ก่อนที่สรรพสิ่งจะถูกวางรากฐาน พระองค์มีส่วนในการทรงสร้างพระองค์ ได้รู้จักท่านก่อนที่ท่านจะถือกำเนิดมาในโลก พระองค์ได้ปั้นท่านด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ขณะที่ท่านอยู่ในครรภ์มารดาไม่เพียงแต่พระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ก่อนพระเจ้าได้ทรงเนรมิตสร้างในปฐมกาลเท่านั้น แต่พระองค์ได้ทรงเป็นปฐมคือ Alpha (เบื้องต้น) ส่วนเบื้องปลายล่ะ? พระองค์จะไม่ดำเนินต่อไปพระองค์จะล้มเลิกหรือ? ไม่หรอก! พระองค์จะทรงกระทำสำเร็จในสิ่งที่ได้เริ่มไว้แล้ว (ฮีบรู 12:2 พิลิปปี 1:6) พระองค์จะปรากฏแน่นอนในเวลาสุดท้ายเพราะพระองค์ทรงเป็น Omega (เบื้องปลาย) อันที่จริงแล้ว ข้าพเจ้าอยากที่จะพูดเช่นนี้มากกว่าคือ พระองค์ไม่ใช่เป็นแค่ Alpha (อัลฟา) และ Omega (โอเมกา) เป็นจุดเริ่มต้นและจุดจบนั่นแต่พระองค์ทรงเป็นทุกอย่างในระหว่างนั้นด้วย

สรุปแล้วการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ยังคงต้องอาศัยเวลาอีกระยะเวลาหนึ่ง ข้าพเจ้ายังมีเรื่องราวอีกมากมายของวันพรุ่งนี้ ท่านเองก็เหมือนกันใช่ไหม? แต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าดีใจ และรับ

การปลอบใจก็คือ การได้รู้ว่าไม่มีสิ่งใดจะเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าก็ตาม ในวันพรุ่งนี้พระองค์จะทรงเป็นผู้
รับรองวันและชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอฝากชีวิตไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ (อิสยาห์ 49:16)

ท่าทีของคนที่มีความเชื่อนั้นเขาจะดำเนินชีวิตอย่างวันต่อวัน (one day at a time)

4. พระคุณมากมายเพียงพoinแต่ละวัน

ความคิดที่มีเหตุผลจอมปลอมจะดึงเราไว้กับอดีตหรือไม่ก็ผลักดันเราไปในอนาคต จำได้ไหม? พระคัมภีร์บอกเราว่า “ความเชื่อคือ...” (ฮีบรู 11:1) ถ้าหากเราดำเนินชีวิตด้วยการยึดติดอยู่กับอดีตก็จะนำความลำบากมาให้เราแม้แต่พระเจ้าเองก็ไม่ได้เรียกนามของพระองค์ว่า “เราเคยเป็น” และเช่นเดียวกันถ้าหากท่านดำเนินชีวิตด้วยการคิดถึงแต่สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ก็จะนำความยากลำบากมาด้วย เพราะพระเจ้าไม่ได้เรียกนามของพระองค์ว่า “เราจะเป็น” ถ้าท่านดำเนินชีวิตอย่างวันต่อวันคือให้ดีที่สุด ที่เวลายังมีอยู่ท่านจะได้ค้นพบว่าชีวิตนั้นจะง่ายมากเพราะพระองค์เรียกพระนามของพระองค์ว่า “เราเป็น” (อพยพ 3:14) พระองค์ได้ตรัสกับสาวกในท่ามกลางพายุใหญ่นั้นว่า อย่ากลัวเลยทำให้จิตใจไว้เถิด “เราเอง” (มัทธิว 14:27) ท่านรู้ไหม? พระเยซู กำลังกล่าวว่าเราอยู่ที่นี้เพื่อเจ้าเดี๋ยวนี้ เมื่อเราอยู่กับเจ้าทุกอย่างจะเรียบร้อยดี ดำเนินชีวิตโดยทำวันนี้ให้ดีที่สุดเถิด ความกระวนกระวายกับเมื่อวานและความวุ่นวายกับวันพรุ่งนี้จะทำลายชีวิตในวันนี้ของท่าน ท่านได้รับพระคุณเพียงพอสำหรับวันนี้เท่านั้น ส่วนพระคุณสำหรับวันพรุ่งนี้ จะมาต่อเมื่อวันพรุ่งนี้มาถึงและพระคุณ ของเมื่อวานก็ถูกใช้ไปหมดแล้ว พระคุณเป็นความสามารถและความโปรดปรานในฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะช่วยท่านในทุกสิ่งที่เป็นต้องสำเร็จ แต่เราไม่สามารถที่จะรับพระคุณล่วงหน้าก่อนเวลาเพื่อเก็บสะสมไว้

ท่านจำได้ไหม? เรื่องของชนชาติอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารพระเจ้าได้ทรงเลี้ยงดูเขาด้วยวิธีที่เหนือธรรมชาติคือเทอาหารลงมาจากสวรรค์เรียกว่า “มานา” พวกเขาเหมือนเรา ในทุกวันนี้ คืออยากจะมีเพียงพอสำหรับ วันพรุ่งนี้ พวกเขาต้องการให้คำตอบสำหรับวันพรุ่งนี้ สำเร็จและได้รับการตอบสนองในวันนี้ เชื่อว่าพระเจ้าจะลืมทำการอัศจรรย์ในวันต่อมา แต่พระเจ้าได้ห้าม พวกเขาไม่ให้เก็บไว้มากเกินไปจนความจำเป็นที่ แต่ละคนต้องการภายในหนึ่งวัน เว้น เสียแต่วัน “สะบาโต” ถ้าพวกเขาแอบเก็บสะสมไว้มากเกินไปจนความพอเพียงใน 1 วัน ส่วนเกินนั้นจะเน่า

เมื่อเราลองหยุดคิดดูสักครู่หนึ่งจะเห็นว่า ตัวอย่างนี้มีความหมายมากน่าจะเอามาใช้ ในชีวิตประจำวัน เวลาท่านคิดหาเหตุผลแบบจอมปลอมหรือมีความกระวนกระวาย หงุดหงิด ท่านกำลังสะสม “มานา” ไว้สำหรับวันพรุ่งนี้แล้ว พระบิดาปรารถนาให้ท่านไว้ใจพระองค์ในวันพรุ่งนี้ด้วย สุภาษิต 3:5กล่าวไว้ว่าจงวางใจในพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจสิ้นสุดความคิดของเจ้าและอย่าพึ่งพิงความรู้ของตนเอง ข้าพเจ้าเคยอ่านตัวอย่างนี้ครั้งหนึ่ง มีผู้ชายสองคนได้ถูกขังไว้ในคุกเนื่องจากเขาเป็นพยานฝ่ายพระเยซูคริสต์ โทษของเขาที่จะต้องถูกเผาบนเตา ชายคนหนึ่งมีอายุและมากไปด้วยประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตกับพระเจ้า แต่อีกคนเป็นชายหนุ่ม ที่รักพระเจ้ามากไม่มีประสบการณ์ในทางของพระเจ้าเท่าไร เมื่อมาถึงตอนเย็นชายหนุ่มคนนั้นก็จุดไม้ขีดเพื่อติดไฟไว้ ที่เทียนไข ในขณะที่นั้นเขาก็ลองเผา

มือของตัวเองแล้วร้องตะโกนออกมาด้วยความกลัวว่าแค่แผ่นี้ก็ร้อนจะเป็นจะตายขนาดนี้แล้วข้าพเจ้าไม่มีทางที่จะทนถูกเผาบนเตานั้นได้หรือก ษายคนที่มีอายุมากกว่าก็กล่าวหนุนใจว่า “ลูกชายเอ๋ยพระเจ้าไม่ได้ให้คุณแผ่นี้ของคุณดังนั้นพระองค์ก็ไม่ได้ประทานพระคุณนั้นให้ พระเจ้ากำลังให้คุณถวายชีวิต ดังนั้นจงแน่ใจเถิดเมื่อวันพรุ่งนี้มาถึงพระคุณของพระเจ้าก็จะสำแดงขึ้นที่นั่นในทุกสิ่งที่คุณจะต้องรับมือ”

เห็นไหม? คนที่มีอายุคนนั้นเขามีประสบการณ์มากกว่า รู้จักการดำเนินชีวิตในทางของพระเจ้ามาเป็นปีๆ สิ่งนี้ให้ความมั่นใจแก่เขาว่าเมื่อเช้า วันนั้นมาถึงพระคุณของวันนั้นก็จะสำแดง ออกที่นั่นเขาจึงฟังพยานในพระคุณของพระเจ้าที่มีอย่างเพียงพอในแต่ละวัน โดยเชื่อในความสัตย์ซื่อของพระองค์ว่าจะทรงประทานให้ท่านสามารถที่จะเห็นได้จากตัวอย่างนี้ว่าคนที่มีความเชื่อนั้น ได้รับการปลดปล่อยจากความคิดที่มีเหตุผลจอมปลอม ความเชื่อไม่ได้เอาแต่คิดถึงสิ่งที่อยู่ในอนาคตคนที่มีความเชื่อได้เข้าสู่การพำนักได้ด้วย การสงบใจในการจัดเตรียมของพระเจ้าเพราะว่าพระเจ้าจะประทานมานาของวันพรุ่งนี้ก็ต่อเมื่อถึงวันพรุ่งนี้ข้าพเจ้าอยากจะหนุนใจท่านว่าอย่าปล่อยให้วันนี้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์เพียงเพราะว่า ผิดหวังกับสิ่งที่แล้วมา หรือวุ่นวายอยู่กับอนาคตที่ยังมาไม่ถึง การทำเช่นนี้ไม่ได้ให้ประโยชน์อันใดเลยกับข้าพเจ้าเคยอ่านจากหนังสือเล่มหนึ่งบอกว่า เมื่อวันที่แล้วมาเป็นเหมือนกับเช้คที่ยกเลิกแล้ว อยู่ในมือของท่าน และพรุ่งนี้ที่จะมาถึงเป็นเหมือนกับเช้คที่ยังไม่ถึงวันครบกำหนดเบิกแต่เวลาของวันนี้เป็นเหมือนกับเงินสดที่อยู่ในมือของท่านอยู่แล้ว จงใช้มันด้วยความฉลาด!!!

5. ถ้า...เท่านั้น (if only)

อัครทูตเปาโลได้สอนไว้ในฟิลิปปีว่าให้เราลืมสิ่งที่ผ่านพ้นมาแล้วเหล่านั้นเสียและโน้มตัวของเรากลับไปหาสิ่งที่อยู่ข้างหน้า (ฟิลิปปี 3:13) เราจะยังพัวพันกับอดีตของเราได้อย่างไร ถ้าไม่ใช่ด้วยความคิด ข้าพเจ้าเชื่อว่า เป็นไปได้ที่เราอาจใช้ชีวิตแบบหมกหมุ่น อยู่กับอดีตซึ่งกำลังที่เราสูญเสียไปกับการใช้ความคิดนั้นเป็นกำลังที่เราจะต้องใช้ในวันนี้

ท่านเคยดำเนินชีวิตลักษณะทวงคืนความผิดพลาดในอดีตครั้งแล้วครั้งเล่าไหม? ท่านเคยคิดใหม่ทำไมฉันถึงทำอย่างนั้น? เอ้ !! ถ้าฉันเพียงแค่มองไม่ได้พูดอย่างนั้นไม่ได้ทำอย่างนั้น หรือท่านอาจคิดว่า เอ้ !! ถ้าเพียงแค่มองได้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ จงระวังให้คิดถึงกับคำว่า “ถ้า”

สมมุติว่าท่านทำทุกอย่างดีแล้วด้วยวิธีการที่เหมาะสมแล้ว แต่ก็ยังมีบางอย่างเกิดขึ้นซึ่งไม่เป็นที่พึงพอใจเท่าไร ท่านอาจเริ่มคิดแล้วว่าทำไม ผลสุดท้ายต้องออกมาอย่างนี้? “ทำไม” พระเจ้า ทำไม? ฉันไม่เข้าใจจริงๆ ฉัน ยืนอยู่กับความไม่เข้าใจนี้ มันลำบากจริงหนอ!! ฉันสับสนจริงๆ และในขณะที่นั้นความคิดของท่านบอกกับท่านอย่างนี้ไหม? “ฉันนี่แหละมันดีจริงๆ ท่านว่า ท่านกำลังนำความเจ็บปวดมาให้กับตัวเอง

ข้าพเจ้าเคยทำอย่างนั้นมาเป็นเวลาปี ๆ แล้วมันไม่เกิดผลดี มีหลายสิ่งหลายอย่างในอดีตของข้าพเจ้าที่ไม่เข้าใจ และก็ยังไม่เข้าใจจนถึงเดี๋ยวนี้ แต่ข้าพเจ้า ขอขอบคุณพระเจ้าในที่สุดพระองค์ก็สอนข้าพเจ้าให้สามารถปล่อยสิ่งที่ผ่านพ้นมาแล้ว และมุ่งหน้าหาสิ่งที่อยู่ข้างหน้า เมื่อทำได้เช่นนี้แล้วข้าพเจ้าก็ได้พบกับสันติสุขอย่างมากมาย

พระคำของพระเจ้ากล่าวไว้ในอิสยาห์ 26:3 ว่า ใจแน่วแน่มั่นพระองค์ทรงรักษาไว้ในสันติภาพอันสมบูรณ์เห็นใหม่ว่าพระองค์ ไม่ได้บอกว่าใจที่เต็มไปด้วยความวุ่นวายคิดหาเหตุผลแบบจอมปลอมจะรักษาไว้ในสันติภาพนี้

มีหลายสิ่งเหลือเกินที่ได้เกิดขึ้นในอดีตของข้าพเจ้าซึ่งไม่ยุติธรรม มันไม่น่าจะเป็นอย่างนั้น แต่สิ่งเหล่านั้นอาจเกิดขึ้นกับท่านด้วย บางอย่างที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้ามันไม่ยุติธรรมเสียเลยทำให้ข้าพเจ้าต้องทนต่อปัญหามากมายเจ็บปวดทรมาน ต้องใช้เวลาเป็นปีๆ เพื่อจะรับการรักษา ข้าพเจ้าต้องตกอยู่ในบ่วงของการเข้าข้างตนเอง ขึ้นใจใจคิดหาเหตุผลว่าทำไมต้องเกิดเรื่องนี้ เรื่องนั้นกับข้าพเจ้าด้วย ทำไมพระเจ้าไม่ช่วยข้าพเจ้า? ทำไมไม่มีใครช่วยข้าพเจ้า?

ในที่สุดข้าพเจ้ากลับค้นพบว่า ข้าพเจ้ากำลังสร้างทุกข์ให้กับตัวเองข้าพเจ้ากำลังสูญเสียวันนี้ของข้าพเจ้าด้วยการพยายามเข้าใจวันที่ผ่านไปของข้าพเจ้า มีวันหนึ่งพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า “จอยล์ คุณอยากจะเป็นคนขึ้นใจหรือมั่นใจในตนเองและเต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง คุณอยากเป็นแบบไหนล่ะ?”

บางครั้งท่านอาจดำเนินชีวิตโดยยึดติดอยู่กับชัยชนะหรือความสำเร็จในอดีต ทำให้ท่านไม่สามารถก้าวต่อไปข้างหน้าได้ เพราะมัวคิดหาเหตุผลของความสำเร็จเพื่อจะให้ความสำเร็จเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าเองก็เคยจมอยู่ในประสบการณ์เช่นนี้ อดีตจะถ่วงท่านไว้จากการมุ่งไปข้างหน้า อดีตก็คืออดีต ไม่ว่าจะป็นชัยชนะหรือพ่ายแพ้มันก็เป็นแค่อดีตผ่านไปแล้วยูดี ไม่สามารถเรียกกลับมาได้ จึงดำเนินชีวิตในวันนี้ดีกว่า

ไม่ใช่ความผิดอะไรกับการที่จะจดจำหรือคิดถึงบางสิ่งบางอย่างในอดีตแต่จะเป็นการผิดพลาดอย่างมากถ้าท่านเกิดจมติดอยู่กับอดีตแม้ว่าจะเป็นชัยชนะหรือความสำเร็จก็ตาม เมื่อท่านผ่านพ้นเหตุการณ์แต่ละอย่างจงเรียนรู้ที่จะปล่อยมันไปแล้วตื่นตัวอยู่เสมอที่จะมองหาสิ่งที่ท่านต้องรับมืออยู่ข้างหน้าที่พระเจ้ามีไว้เพื่อท่าน ฟิลิปปี 3:13 กล่าวว่า จงลืมสิ่งที่ผ่านพ้นมาแล้วเหล่านั้นแล้ว โน้มตัวของท่านออกไปหาสิ่งที่อยู่ข้างหน้า ข้าพเจ้าขอพูดซ้ำอีกครั้งหนึ่งกับคำว่า “ถ้า...เท่านั้น” คือ ถ้ามีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นเราก็จงคิดว่าถ้าเพียงแค่นั้นไม่ได้ทำเช่นนั้น มันก็จะไม่เกิดขึ้น แต่ถ้ามีสิ่งดี ๆ เกิดขึ้น เราก็จงคิดว่าถ้าเพียงแค่นั้นทำให้มันเกิดขึ้นได้อีกสักครั้งก็จะดี

จงลืมสิ่งที่ผ่านพ้นมาแล้ว ไม่ต้องมาคิดหาเหตุผลจอมปลอมกับมันอีก ตัดสินใจเดี๋ยวนี้ที่จะดำเนินชีวิตโดยการมุ่งหน้าต่อไป

6. ถ้า...อะไรจะเกิดขึ้น?

ลูกธนูในความคิดอีกอย่างหนึ่งตามที่พระคัมภีร์ เอเฟซัส 6:16 กล่าวไว้คือ ลูกศรเพลิงของพญามารที่จะพุ่งเข้ามาในความคิดของท่านด้วยคำว่า ถ้า...อะไรจะเกิดขึ้น? ถ้าไม่มีเงินอะไรจะเกิดขึ้น? ถ้าคุณเจ็บอะไรจะเกิดขึ้น? ถ้าคุณไม่สบายจริง ๆ อะไรจะเกิดขึ้น? ถ้าคุณตกงานอะไรจะเกิดขึ้น? ถ้าคุณเหงาเศร้าอะไรจะเกิดขึ้น? หรืออาจอย่างนี้ ถ้าคุณไม่ได้ยินจากพระเจ้าอะไรจะเกิดขึ้น? ถ้าคุณทำแล้วผิดพลาดอะไรจะเกิดขึ้น? ถ้าคุณล้มเหลวอะไรจะเกิดขึ้น? ถ้าเขาหัวเราะเยาะคุณอะไรจะเกิดขึ้น? ถ้าเขาปฏิบัติเสาะคุณอะไรจะเกิดขึ้น? มีอีกเยอะแยะมากมายในลักษณะเช่นนี้ ท่านจำได้ไหมความคิดแบบนี้ก็เป็นการคิดค้นโดยใช้เหตุผลจอมปลอมอีกอย่างหนึ่งด้วย คำว่า ถ้า...อะไรจะเกิดขึ้น? มีขึ้นโดยความคิดที่ถูกรวมให้ว่าสภาพชัดเจนกับทุกๆ สิ่งก่อนจึงจะกล่าวลงมือทำ ถ้า..อะไรจะเกิดขึ้น ความคิดแบบนี้ผลักดันให้เราเร่งรีบกับอนาคต มักจะชักนำให้เราหวาดผวากับสิ่งลวงใจซึ่งยังไม่เกิดขึ้นและอาจไม่เกิดขึ้นก็ได้ เว้นเสียแต่เราปล่อยให้มันเกิดขึ้นโดยความกลัวของเราเอง “ถ้า...อะไรจะเกิดขึ้น?” ทำให้เกิดความสับสนเท่า ๆ กับ “ถ้าเพียงแค่ว่า” เราต้องไม่ยอมให้ความคิดทั้งสองอย่างนี้ควบคุมเรา เพราะไม่เป็นผลดีอย่างแน่นอน ดังกล่าวใน 2 โครินธ์ บทที่ 10:4-5 คือ “ความคิดที่มีเหตุผลจอมปลอม” ที่ฐิมาณะทุกประการที่ตั้งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของพระเจ้า ทั้งหมดนี้ต้องถูกทำลายออกไปจากความคิดของเรา ข้าพเจ้าอยากให้เห็นตัวอย่างที่ชัดเจนในสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังอธิบายนี้ มีอยู่ครั้งหนึ่งในงานรับใช้ของเรา เราต้องการอาคารเพื่อใช้ในการร่วมประชุมประจำสัปดาห์ อาคารที่เราใช้อยู่เป็นอาคารใช้มาแล้ว 5 ปี ซึ่งเริ่มชำรุดทรุดโทรมแล้ว เรากำลังมองหาสถานที่ ที่สามารถเป็นทั้งบ้าน สำนักงานเป็นที่ประชุมประจำสัปดาห์ ห้องดูแลเด็กและห้องประชุมเด็ก รวมทั้งห้องสำรองเพื่อขยายงานและมีที่ว่างข้างนอกพอที่จะจอดรถได้ 300 คัน ดูแล้วไม่น่ายากเกินไปที่จะหา อย่างไรก็ตามมันไม่ใช่ง่ายอย่างที่คิดเลย เราหาไปได้ เกือบ 2 ปี แล้ว ด้วยวิธีการที่เราู้ทั้งหมดแล้ว ดูเหมือนเรากำลังมาถึงจุดจบของทุกสิ่ง ฆาตกรก็เริ่มทิ้งลูกธนูในความคิดว่าถ้าเกิด 2 ปี ผ่านไป คุณยังไม่มีสถานที่ อะไรจะเกิดขึ้น? หรือถ้าเพียงแค่ว่าคุณตกลงเอาสถานที่ของคนที่นั่น คนนี้ในราคา ที่ถูกมากอยู่แล้ว คุณจะพบกับปัญหานี้หรือ... ถ้าคุณพลาดจากการฟังเสียงพระเจ้าล่ะ? ถ้าเพียงแค่ว่าคุณรู้เรื่องราวอันนี้นั้นมากกว่านี้คุณคงจะหาทางออกได้ ถ้าเกิดคุณซื้อที่ดินแล้วทำใบอนุญาตไม่ได้ล่ะ? ถ้าเกิดคุณจ่ายราคาที่ดินตั้งแพงแล้วต่อมาได้ค้นพบที่ดินอีกที่หนึ่งดีกว่าและราคาก็ถูกกว่าล่ะ?

ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าอยู่เสมอเพราะว่าข้าพเจ้าได้รับการปลดปล่อยจากการใช้เหตุผลจอมปลอมก่อนที่สถานการณ์นี้จะเกิดขึ้น ถ้าเกิดสถานการณ์นี้เกิดขึ้นก่อนกว่านั้นสัก 2-3 ปี ข้าพเจ้าคงจะสับสนวุ่นวายมาก อาจมีความกลัวหรือพยายามคิดหาเหตุผลต่างๆ นานากับเรื่องนี้ แต่ข้าพเจ้าได้รับ

การปลดปล่อยแล้วจึงสามารถเชื่อได้ว่าทุกก้าวของชีวิตได้รับการทรงนำจากพระเจ้า (สดุดี 37:23) เราได้อธิษฐานและไว้วางใจในพระเจ้า เราต้องการให้ทุกสิ่งเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ เมื่อเป็นเช่นนั้นพระองค์ก็จะนำเราไปในที่ที่ถูกต้องและในเวลาที่เหมาะสม ตามธรรมดาแล้วพระเจ้าจะไม่ทำสิ่งใดก่อนเวลาและพระองค์ไม่เคยสายด้วย มีที่ดินแห่งหนึ่งที่เราพยายามจะไถ่มาด้วยวิธีการทุกอย่างแต่ก็เป็นไปไม่ได้ อย่างไรก็ตามเมื่อถึงเวลาของพระเจ้า พระองค์ก็เตรียมที่ที่ดีมากให้แก่เรา และพระองค์จะทรงนำเราต่อไปในทุกๆ อย่างก้าวตามวิถีของพระองค์ ถึงเวลานี้เมื่อข้าพเจ้ามองย้อนกลับไปที่เข้าใจแล้วว่าทำไมถึงไม่ได้ในเวลาที่เราคิดว่าน่าจะไถ่ได้ แต่ในช่วงนั้นดูเหมือนว่าเราพยายามอย่างมาก แต่ก็ยังไม่ได้ จะไม่มีอะไรเกิดขึ้นนอกเหนือตารางเวลาของพระเจ้าได้แม้ว่าเราจะพยายามให้มันเกิดขึ้นก็ตาม

พระเจ้ารู้ว่าพระองค์กำลังทำอะไร ทุกอย่างอยู่ใต้การควบคุมของพระองค์ ข้าพเจ้าสามารถที่จะพักผ่อนและพึ่งพาพระองค์ได้ แม้ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไร เพราะว่าข้าพเจ้ารู้จักผู้หนึ่งที่รู้ว่าจะทำอย่างไร แล้วท่านล่ะรู้จักพระองค์เช่นนั้นหรือไม่? ท่านรู้ไหมว่าพระองค์ Omniscient Omnipotent Omnipresent พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งและผู้ทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน

ให้อใจของท่าน เข้าสู่การพำนักเถิด ถ้าเกิดท่านใช้เหตุผลคิดอย่างดีแล้วในที่สุดท่านคิดว่าท่านได้ข้อสรุปที่ลงตัวสมบูรณ์แบบทุกอย่าง บางทีพระเจ้าจะทรงทำให้ท่านตกใจด้วยวิธีการที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง เมื่อนั้นท่านก็จะรู้ว่าเวลาของท่านที่ผ่านมาล้วนเปล่าประโยชน์เลย ท่านได้พบกับความสับสนวุ่นวายมากมายพอแล้วไม่ใช่แล้ว?

ขอให้ท่านหยุดคิดตรงนี้สักนิดว่า ถ้าท่านเพียงแค่เข้ามาพำนักในพระองค์และปล่อยให้พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเท่านั้น แล้วอะไรจะเกิดขึ้น?

7.อย่าให้ถูกนำโดยความคิด

ข้าพเจ้าได้อธิษฐานขอให้ของประทานแห่งการสังเกตวิญญาณเกิดขึ้นในชีวิตของข้าพเจ้ามากขึ้น ความจริงก็อธิษฐานมานานพอสมควร เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับข้าพเจ้า ได้บอกว่า จอยส์ เจ้า จะไม่สามารถสังเกตวิญญาณได้หรอก เว้นเสียแต่เจ้าจะต้องละทิ้งการคิดหาเหตุผลจอมปลอมก่อน

1 โครินธ์ 2:14,16 ได้บอกกับเราชัดเจนว่ามนุษย์ธรรมดาจะไม่เข้าใจในสิ่งที่มนุษย์ฝ่ายวิญญาณเข้าใจได้พระเจ้าได้ใช้ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้สอนข้าพเจ้าว่าถ้าพระวิญญาณนำข้าพเจ้าให้มีการสังเกตการณ์แต่ความคิดของข้าพเจ้ากลับคิดหาเหตุผลจอมปลอมแล้วสิ่งนั้นก็จะไม่สำเร็จ? เพราะว่าจากพระคัมภีร์ 1 โครินธ์ 2:14 กล่าวว่าคนธรรมดาจะไม่เข้าใจสิ่งต่าง ๆ ในฝ่ายวิญญาณเพราะว่าสิ่งต่าง ๆ ในฝ่ายวิญญาณต้องใช้การสังเกตการณ์ในฝ่ายวิญญาณเท่านั้น วิญญาณของท่านสามารถที่จะรู้และสัมผัสได้ในสิ่งที่ความคิดของท่านได้สามารถรู้และสัมผัสได้

ถ้าหากว่าท่านเป็นผู้บังเกิดใหม่เป็นลูกของพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในวิญญาณของท่านข้าพเจ้าเชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงพยายามคลี่คลายท่านในหลาย ๆ อย่างแต่ท่านปฏิเสธพระองค์เนื่องจากว่าท่านดำเนินชีวิตโดยอาศัยฝ่ายความคิดมากเกินไป ข้าพเจ้าจะให้ตัวอย่าง ในเช้าวันหนึ่งข้าพเจ้าแต่งตัวเพื่อจะไปในงานประชุม “ชีวิตในพระคำ” ประจำสัปดาห์ของเรา ข้าพเจ้าเริ่มคิดถึงผู้หญิงคนหนึ่งที่คุณดูแลและช่วยเหลือเราในการประชุม เขาเป็นคนที่สตั๊ตซ์ซุ่มมาก และแล้วก็มีภาพเกิดขึ้นในใจของข้าพเจ้าว่าให้ทำบางสิ่งเพื่อจะเป็นการอวยพรเขา

ข้าพเจ้าถามพระเจ้าว่า “พระเจ้าข้าพเจ้าจะทำอะไรให้กับ Ruth Ann ได้บ้าง? ทันใดนั้นข้าพเจ้าสัมผัสได้อย่างแรงกล้าหรือพูดอีกนัยหนึ่งคือข้าพเจ้ารู้แน่แท้ใจเลยว่า “เอาชุดสีแดงชุดนั้นให้เธอ” ข้าพเจ้าซื้อมาไว้ 3 เดือนแล้วแต่ยังไม่เคยใส่ชุดนี้ถูกแขวนไว้ที่ตู้เสื้อผ้า ยังห่อไว้ในถุงพลาสติกพร้อมกับยังไม่ได้แกะอะไรออกสักอย่าง Ruth Ann เขาเป็นผู้หญิงที่ตัวใหญ่กว่าข้าพเจ้านิดหนึ่งสิ่งที่น่าสนใจก็คือว่าข้าพเจ้าซื้อชุดนี้มันใหญ่กว่าปกติชนิดหนึ่ง เพราะคิดว่าด้วยแบบของชุดนี้คงไม่มีใครสังเกต ได้ว่ามันใหญ่ไปชนิดหนึ่งเมื่อข้าพเจ้าใส่อย่างไรก็ตามเมื่อความปรารถนานั้นเกิดขึ้นในใจของข้าพเจ้าอย่างแรงกล้า “จงเอาชุดสีแดงนั้นให้เธอ” ทันทีความคิดก็บอกข้าพเจ้าว่า “พระเจ้าชุดนั้นมันใหญ่นะ” สังเกตว่าความคิดแบบมนุษย์ธรรมดาข้าพเจ้าพลิกเพลงการนำของพระวิญญาณแล้วความคิดของข้าพเจ้าก็มาตอกย้ำอีกว่า โอ้! แน่แน่นอนที่สุดต้องไม่ใช่พระเจ้าหรอกที่บอกให้ข้าพเจ้าเอาชุดใหม่ ๆ นี้ให้คนอื่น ความจริงแล้วถ้าข้าพเจ้าคิดถึงพระลักษณะของพระเจ้า ข้าพเจ้ามักจะคิดอย่างนี้มากกว่าว่าพระองค์จะให้ข้าพเจ้าถวายเสื้อผ้าที่ดูใหม่แต่คงจะเป็นตัวที่ใส่แล้ว

กษัตริย์ดาวิดกล่าวไว้ใน 2 ซามูเอล 24:24 เกี่ยวข้องกับเรื่องการสร้างพระวิหารว่า “เราจะถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระยะโฮวาห์พระเจ้าของเราโดยที่เราจะไม่เสียค่าอะไรเลยนั้นไม่ได้ท่านเห็นไหม? เนื้อหนังของเรานั้นจะไม่คัดค้านอะไรตราบใจที่สิ่งนั้นไม่ต้องการ การเสียสละ แต่ตรงกันข้ามกับการที่ข้าพเจ้าจะต้องให้ชดเชยแด่พระเจ้าเพราะข้าพเจ้าจะต้องทำใจยอมเสียสละมาก

ข้าพเจ้าคิดหาข้อแก้ตัวอย่างมากมาย สุดท้ายตกลงมาก ข้าพเจ้าบอกว่า “พระเจ้าที่ข้าพเจ้าซื้อชดเชยแด่กันก็เพื่อ จะให้มันเข้ากับตุ้มหูเงินคู่นี้มันเข้ากันได้ดีมากเลย ข้าพเจ้าพูดออกมาด้วยเสียงที่เรียกร้องความเห็นใจโดยหวังว่าพระเจ้าคงจะเห็นใจข้าพเจ้า แต่พระองค์กลับตอบข้าพเจ้าเหมือนทุกครั้งที่ข้าพเจ้าพยายามคิดหาข้อแก้ตัวที่จะไม่ให้เขา แล้วมากกว่านั้นในครั้งนี่พระเจ้าบอกกับข้าพเจ้าว่าถ้าเจ้ามีปัญหากับการที่จะถวายชดเชยแด่นั้นเพราะตุ้มหูเงินคู่นี้ ถ้าเช่นนี้เจ้าก็จงถวายไปทั้งชดเชย และตุ้มหูด้วยก็จะได้ดีกว่าพระเจ้าไม่ได้ได้โต้เถียงกับเรา เพียงแค่พระองค์จะบอกแก่เราโดยให้เกิดภาพขึ้นมา และเราสามารถแน่ใจและสัมผัสได้ด้วยการหนุนใจ เล้าโลมใจซึ่งบางครั้งจะเป็นเสียงเบาๆ ยืนยันให้อยู่ภายในจำได้ไหม? พระเจ้าจะไม่นำให้เราทำบางอย่างซึ่ง ออกนอกน้ำพระทัยของพระองค์นั่นคือพระวจนะของพระองค์นั่นเอง ขณะเดียวกันจงระมัดระวังที่จะไม่รับการนำ โดยเสียงเท่านั้น เพราะว่ามีเสียงมากมายหลายเสียงจากหลายแหล่งที่มา เสียงที่ท่านจะตามนั้นต้องเป็นเสียงที่วิญญาณของท่านได้รับการยืนยันจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

วิญญาณของข้าพเจ้าได้รับการยืนยันว่า Ruth Ann จะได้สวมใส่ชดเชยแด่ชดเชยนั้น แต่เนื้อหนังของข้าพเจ้าไม่อยากจะให้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพยายามยกหาเหตุผลมาแก้ตัวว่าที่ไม่อยากให้อีกก็เพราะเรื่องนี้เรื่องนั้นแต่พระเจ้าไม่ได้เล่นโต้เถียงกับข้าพเจ้าพระองค์ตอบข้าพเจ้าอย่างที่ว่าพระองค์ได้พูดแล้ว ถ้าท่านจำได้เรื่องราวที่เกิดขึ้นตั้งแต่แรก “แต่ข้าพเจ้าคิดถึงว่า Ruth เป็นพระพรแก่เราขนาดไหนแล้ว ข้าพเจ้าก็ถามพระเจ้าว่าพระองค์จะให้ข้าพเจ้าทำอะไรให้เธอได้บ้าง พระเจ้าก็บอกกับข้าพเจ้าแล้ว แต่ความคิดกลับนำข้าพเจ้าไปอีกทิศทางหนึ่งทั้ง ๆ ที่วิญญาณของข้าพเจ้าก็บอกชัดเจนอยู่แล้ว เวลานี้ก็ขึ้นอยู่กับข้าพเจ้าเองว่าจะตัดสินใจอย่างไร แต่ข้าพเจ้ากลับหลีกเลี่ยงไม่คิดที่จะตัดสินใจตามนั้น และนี่มักจะเป็นธรรมชาติของเราที่จะหาทางออกเพื่อแก้ตัวที่จะไม่ทำในสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้เราทำ และเป็นความคิดที่บอกด้วยว่าการทำเช่นนี้ ไม่ใช่เป็นการไม่เชื่อฟังพระเจ้า หรือเราอาจคิดว่า การผลัดวันประกันพรุ่งไม่ใช่เป็นการไม่เชื่อฟัง แค่เพียงรู้สึกแน่ใจที่จะทำดีเท่านั้น ไม่ใช่เป็นการเชื่อฟัง แต่การประพฤติตามที่พระเจ้าได้ตรัสนั้นต่างหากนับว่าเป็นการเชื่อฟัง

เมื่อผ่านไปไม่กี่อาทิตย์ข้าพเจ้ากลับลิ้มเรื่องราวทุกอย่างที่ได้เกิดขึ้นแต่พระเจ้ายังจำได้ อยู่ ๆ ข้าพเจ้าก็ได้อธิษฐานเพื่อ Ruth Ann และยังถามพระเจ้าอยู่ว่า “พระเจ้าข้าพเจ้าจะทำอะไรที่เป็นพระพรแก่เขาได้บ้าง? มาแล้วเสียงยืนยันอย่างเดิมจากพระเจ้าภาพชดเชยแด่ชดเชยนั้นปลุกขึ้นภายในข้าพเจ้าในที่สุด

ข้าพเจ้าก็ยอมรับความเป็นจริงว่าแท้จริงข้าพเจ้าไม่เชื่อฟังที่จะให้ชุดสีแดงชุดนั้น ข้าพเจ้าได้เข้าใจ ภายหลังจากที่ตัดสินใจให้ชุดนั้นแก่เขาแล้ว ว่าเป็นการจัดเตรียมของพระเจ้า ที่ให้ข้าพเจ้าซื้อชุดนี้เพื่อ Ruth Ann ด้วยเหตุนี้มันจึงถูกแขวนไว้ในตู้ตั้ง 3 เดือน โดยที่ข้าพเจ้าไม่ได้แตะต้องเลย แนนอนที่สุด พระเจ้ารู้ทั้งหมดก่อนเวลาอยู่แล้ว แต่เราเองทำให้มันเป็นเรื่องยืดเยื้อด้วยการไม่ยอมเชื่อฟัง ปัญหาที่เกิดขึ้นก็เพราะมนุษย์ธรรมดาที่ไม่มีพระวิญญาณก็จะไม่สามารถรับในสิ่งซึ่งเป็นของฝ่ายวิญญาณได้ตามที่กล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ 2

“ทำไมพระเจ้าทำไม?” มนุษย์ธรรมดาก็จะบอกว่าทำไมพระเจ้าถึงต้องการให้ข้าพเจ้าเสียสละด้วย ทำไมการให้ถึงไม่ง่ายเลยนะ? ทำไมถึงยากขนาดนี้ด้วย? โรม 8:6 กล่าวว่า “ความคิดที่ปักอยู่กับเนื้อหนังเป็นความรู้สึกและเหตุผลที่ไม่ได้พึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์ แล้วมันสามารถที่จะขโมย สันติสุขของเราไปได้ด้วย

เพื่อว่าท่านอาจลิ้มรสอุปสรรคหลักของหนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าขอเตือนอีกครั้งหนึ่งว่าการใช้เหตุผลแบบจอมปลอมกับพระเจ้าด้วยคำถามที่ว่าทำไม? นั้นจะนำมาซึ่งความสับสน และทำให้ท่านไม่มีสันติสุข อีกทั้งทำลายความชื่นชมในชีวิตของท่าน

ท่านต้องการมีความชื่นชม ในชีวิตใช่ไหม? จงละทิ้งการใช้เหตุผลแบบจอมปลอมเถิด

8. การมีเหตุผลจอมปลอมเป็นต้นเหตุของการถูกลอกดวง

ความหวังที่จะไม่ถูกลอกในการดำเนินชีวิตทุกวันนี้มีทางเดียว คือเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตโดยให้พระวิญญาณทรงนำอย่าให้ความคิดเนื้อหนังหรืออารมณ์เป็นตัวนำ ในการตัดสินใจแทนที่จะให้พระวาทะและพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้นำในการดำเนินชีวิตกับพระเจ้า เราไม่สามารถทำอะไรสิ่งหนึ่งด้วยการให้ความรู้สึกเป็นตัวตัดสินว่าอยากทำหรือไม่ เหตุผลแค่นั้นไม่เพียงพอ เมื่อเราทำอะไร เราต้องทำด้วยการเห็นแก่อาณาจักรของพระเจ้าและเพื่อความปลออดภัยของเราเองจงทำตามอย่างที่พระวิญญาณทรงนำ

ความคิดของเราชอบที่จะล่วงรู้ในทุกสิ่ง ชอบจินตนาการหาคำตอบสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อจะสรุปความคิดให้ได้ ไม่ต้องถามคำถามที่ไม่มีคำตอบเมื่อเราไม่รู้คำตอบนั้น เราสามารถเลือกทำได้สองทาง คือจะไว้ใจในพระเจ้าหรือจะคิดค้นหาคำตอบเองให้ได้ด้วยเหตุผลจอมปลอมและกระวนกระวายใจ พระวิญญาณบริสุทธิ์มีหน้าที่ช่วยให้ผู้เชื่อทุกคนเติบโตขึ้น ในฝ่ายวิญญาณให้เข้าสู่ความไพบูลย์ในพระคริสต์หลังจากที่ได้รับความรอดแล้วเชื่อที่จะสามารถไว้ใจในพระเจ้าได้ไม่ว่าสถานการณ์จะดูเหมือนเลวร้าย สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าเขาเติบโตในฝ่ายวิญญาณเพราะฉะนั้นพระเจ้าจึงไม่ให้เรารู้คำตอบของทุกคำถามที่เกิดขึ้น เพื่อเราจะได้เรียนรู้ที่จะไว้ใจในพระองค์

อย่างไรก็ตามขอให้ท่านจำไว้เสมอว่าความคิดของท่านเป็นตัวชี้ขวางแผนการของพระเจ้า ความคิดของท่านเป็นความคิดตามธรรมชาติของโลกและถูกนับเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหนัง เว้นเสียแต่ความคิดของท่านได้รับการเปลี่ยนแปลงแล้วด้วยการฝึกฝนให้คิดด้วยเหตุผลฝ่ายวิญญาณตามพระวาทะของพระองค์ โรม บทที่ 8 ได้พูดถึงความคิดที่ปักอยู่กับเนื้อหนังและความคิดที่ปักอยู่กับพระวิญญาณ กาลาเทีย 5:17 บอกว่าเนื้อหนังเป็นศัตรูต่อวิญญาณและวิญญาณก็เป็นศัตรูต่อเนื้อหนังและมันต่อสู้กันอย่างต่อเนื่องเรื่อยไป

ที่นี่ให้เราย้อนกลับไปที่แนวความคิดเดิมของบทนี้อีกครั้งหนึ่ง ความคิดที่ปักอยู่กับเนื้อหนังนั้นมันชอบที่จะใช้เหตุผลแบบจอมปลอมเพื่อหาข้อสรุปทุกอย่างด้วยมาตรฐานอันต่ำต้อยจากสมองของเราเองและไม่เปิดโอกาสให้คำถามที่ไม่มีคำตอบเหล่านั้นหลงเหลืออยู่ในชีวิต

ที่สำนักงานของเรามีกล่องรับจดหมายวางไว้เป็นแถวยาว แต่ละกล่องก็มีชื่อของพนักงานเขียนติดไว้ นาน ๆ ครั้งที่ข้าพเจ้าจะเอาข้อความหรือข้อแนะนำบางอย่างสอดไว้ในกล่องของใครคนหนึ่ง เพื่อให้เขาไปทำในสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ขอไว้บางครั้งเขาก็ไม่ทำต่อมาจากภายหลัง ข้าพเจ้าได้รู้ว่ากระดากข้อความเหล่านั้นข้าพเจ้าไปใส่ไว้ในกล่อง บางครั้งใส่ไว้ในกล่องที่ไม่มีชื่อใคร พระเจ้าใช้กล่องแถว

เหล่านี้สอนข้าพเจ้า บางครั้งข้าพเจ้าเอาข้อความที่พระองค์บอกใส่ผิคล่องก็เหมือนกับเราหาคำตอบมาใส่ในความคิดที่ผิดด้วยวิธีการของเราเอง

ข้าพเจ้ามักจะหาที่ใส่ความคิดที่เป็นคำถามเหล่านั้นให้ได้เพื่อไม่ให้มันกระจัดกระจายทำการรบกวนข้าพเจ้า ที่จะไม่ให้ข้าพเจ้ามาไว้ใจในพระองค์ เมื่อเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าเองคิดผิดไปว่าทุกอย่างนั้นมีที่ไปที่ไปลงตัวแล้ว แต่ข้าพเจ้ากลับมีปัญหาเกี่ยวกับการกระวนกระวาย คิดหาเหตุผลของทุกอย่าง มักจะมีคำถามว่า “ทำไม” พระเจ้าทำไม? ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าสับสนวุ่นวายและขาดสันติสุขอย่างยิ่ง

ขณะเดียวกันบางครั้งข้าพเจ้าหลอกตัวเอง ด้วยการคิดไปว่าเรื่องนี้ เรื่องนั้นได้คิดวางแผนลงตัวเรียบร้อยดีแล้ว รอเพียงแค่ว่าจะปฏิบัติตามหรือไม่ แค่นั้นแหละในเวลาต่อมาพระเจ้าได้สอนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงค้นพบว่าถ้าปฏิบัติตามแล้วจะมีปัญหาเกิดขึ้นมากมายตามมา มีเหตุมีผลเข้าใจชัดเจนแท้จริงแล้วข้อสรุปทุกอย่างนั้นมันลงผิคล่องนั่นเอง

พระเจ้าใช้สุภาษิต 3:7 ให้ข้าพเจ้ารู้ความจริงว่า “อย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตัวเอง อย่าคิดว่าตนเองฉลาดกว่าพระเจ้า” พระเจ้าได้สอนข้าพเจ้าว่าแท้จริงความฉลาดที่เรามีอยู่นั้นไม่ถึงครึ่งของความฉลาดที่เราคิดว่ามี ข้าพเจ้าไม่ได้พูดถึงความรู้ สติปัญญาแต่พูดถึงความคิดเห็น ทักษะคติที่จะให้ทุกอย่างมีข้อสรุปในความเห็นของตนเอง

สุภาษิต 3:5,6 กล่าวว่า “จงวางใจ พึ่งพิง มั่นใจ ในพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของเจ้าและอย่างพึ่งพาความรอบรู้ของตนเองจงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้าและพระเจ้าจะทรงกระทำให้วิถีของเจ้าราบรื่น”

เมื่อพระองค์ได้ทรงกระทำให้ วิถีราบรื่นท่านจะไม่สับสนหรือมีความสงสัยแต่ถ้าหากท่านพยายามคิดค้นหาเหตุผลด้วยตนเอง ให้ทุกอย่างลงตัว ด้วยวิธีของท่านเองนั้น ท่านก็จะวนเวียน อยู่ในรูปแบบเดิมโดยไม่รู้ความจริงสักที ข้อที่ 7 บอกว่า “อย่าคิดว่าท่านฉลาดในสายตาของตนเอง”

มีอยู่ 2 ทางที่เราจะรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ คือ ทางที่ 1 เป็นวิธีฝ่ายวิญญาณและอีกทางหนึ่งเป็นวิธีทางเนื้อหนัง สมมุติว่าถ้าใครสักคนหนึ่งมาพยากรณ์ให้ข้าพเจ้าแต่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจคำพยากรณ์นั้นหรือข้าพเจ้าอาจมีความฝืนในฝ่ายวิญญาณและข้าพเจ้าไม่เข้าใจความฝืนนั้น ข้าพเจ้าสามารถที่จะเข้ามาหาพระบิดาแล้วบอกว่า “พระบิดาเจ้า ข้าพระองค์ไม่เข้าใจสิ่งนี้” ข้าพระองค์ต้องการที่จะเข้าใจ ขอให้พระบิดาให้ข้าพระองค์ได้รับการสำแดงให้เข้าใจด้วย หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็เก็บ สิ่งที่ไม่เข้าใจนั้นไว้เสียที่อื่นหรือจะพูด อีกนัยหนึ่งคือไม่ต้องคิดถึงมันอีก วางมันไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ถ้าถึงเวลาเมื่อพระองค์เห็นว่าสมควรที่จะให้ข้าพเจ้าเข้าใจ พระองค์ก็จะนำเข้ามาในความทรงจำของข้าพเจ้าอีก ยอห์น 14:26 กล่าวว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่งและจะทำให้ท่าน

ระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้ แก่ท่านแล้ว ด้วยการสำแดงของพระองค์จะทำให้ข้าพเจ้ารู้ในสิ่งที่คิดไม่
ออกมาก่อนเหล่านั้น

ทางที่สองที่ข้าพเจ้าอาจรับมือกับสถานการณ์เดียวกันนี้ได้คือสมมุติถ้าข้าพเจ้ามีความฝันหรือ
การพยากรณ์ที่ไม่เข้าใจก็จะเริ่มด้วยการคิดค้นหาเหตุผลมากมายด้วยความกระวนกระวายแล้วพุดให้คน
อื่นฟังเพื่อขอความคิดเห็นของเขา แน่แน่นอนที่สุดพวกเขาคงจะมีความคิดที่แตกต่างกันไป แต่นั่นก็
ก่อให้เกิดความสับสนมากพอแล้ว เมื่อคิดว่าจะเป็นอย่างนั้นอย่างนั้นสรุปได้แล้วก็ลงมือทำตามทันที แต่
ถ้าข้าพเจ้าสนใจสำรวจตัวเองด้วยความสัตย์ซื่อต่อตนเองและยอมรับความจริงข้าพเจ้าก็จะรู้ว่าไม่มี
สันติสุขภายในข้าพเจ้าเลยถึงกระนั้น ถ้าข้าพเจ้ายังพยายามที่จะทำให้ความฝัน นิमित หรือการพยากรณ์
นั้นสำเร็จ ท้ายที่สุดมันก็จะจบลงด้วยปัญหาที่ใหญ่โตมาก

จำได้ไหม? การค้นหาเหตุผลแบบจอมปลอมจะก่อให้เกิดความสับสน ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า
ว่าเราไม่สามารถคิดถึงสถานการณ์ใด สถานการณ์หนึ่งแต่เป็นการค้นหาเหตุผลที่จะทำความเข้าใจกับสิ่ง
นั้น ๆ นานเกินพอจนกลายเป็นความสับสน

เมื่อท่านรู้สึกสับสนให้รู้ไว้เถิดว่า ท่านกำลังรับมือกับสิ่งนั้น ๆ อย่างผิดวิธีแล้ว

9. ความสับสนจะขโมยสันติสุขของท่านไป

ในบทสุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าความสับสนนั้นไม่ได้มาจากพระเจ้า 1 โครินธ์ 14:33 กล่าวว่า “พระเจ้าไม่ใช่พระเจ้าแห่งการวุ่นวาย” โคลอสสี 3:15 ให้สันติสุขเป็นผู้ครอง (กรรมการ) ในจิตใจของท่านคือให้สันติสุขเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะไฉนยังอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าหรืออะไรที่ออกนอกน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้ว

ความสับสนเป็นอาการที่ตรงกันข้ามกับสันติสุข ความสับสนมีความหมายว่า ทุกอย่างผสมกัน ไม่ชอบธรรม ยุ่งเหยิง ไม่สมบูรณ์ เปราะเปื้อน แต่สันติสุขมีความหมายว่า เรียบร้อย สงบ ตำราใจ สง่าราบรื่น

บุคคลผู้ไม่มีสันติสุขย่อมขาดความยินดีด้วย พระเยซูกล่าวไว้ในยอห์น 10:10 ว่า “ขโมยนั้นยอมมาเพื่อจะลักและฆ่าและทำลายเสียแต่พระเยซูมาเพื่อท่านทั้งหลายจะได้ชีวิตและจะได้ ครบบริบูรณ์ (ชีวิตที่มีความยินดี)”

ข้าพเจ้าได้ตัดสินใจแล้วเมื่อหลายปีก่อนว่าจะชื่นชมยินดีในพระเจ้าและจะชื่นชมยินดีในชีวิต ถ้าพระเยซูได้สิ้นพระชนม์เพื่อให้ข้าพเจ้าได้รับชีวิตแล้วก็ไม่เพียงแค่ว่ารับชีวิตเท่านั้นแต่ชื่นชมยินดีกับชีวิตนั้นด้วย ในยอห์น บทที่ 15 พระเยซูได้สอนถึงการเข้าสนิทในพระองค์เพื่อจะได้รับชีวิต คือชีวิตที่เข้าสู่การพำนักในพระเจ้าในข้อ 1-10 กล่าวถึงชีวิตที่เข้าสนิทแล้ว ข้อ 11 กล่าวว่า “นี่คือสิ่งที่เราได้บอกแก่ท่านทั้งหลายแล้ว เพื่อให้ความยินดีของเราดำรงอยู่ในท่านและให้ความยินดีของท่านเต็มเปี่ยม (เต็มสิ้น)”

ฟังดูแล้วแน่ใจเหลือเกินว่าพระองค์ประสงค์ให้เราใช้ชีวิตที่ชื่นชมยินดีความสับสนเป็นตัวขัดขวางไม่ให้สันติสุขนี้เกิดขึ้น

สรุปแล้วข้าพเจ้าอยากจะหนุนใจให้ท่านได้ตัดสินใจที่จะชื่นชมยินดีกับชีวิต ไม่ใช่เต็มไปด้วยความสับสนวุ่นวายดังนั้น จึงจำเป็นที่ท่านจะต้องละทิ้งการคิดหาเหตุผลแบบจอมปลอมเสีย ทุกครั้งที่เราได้รับความมีชัยในฝ่ายวิญญาณดูเหมือนเราต้องเสียสละความต้องการของเนื้อหนังอย่างใดอย่างหนึ่งด้วย ธรรมชาติของเนื้อหนังคือชอบคิดหา เหตุผลต่างๆ นานาธรรมชาติของวิญญาณคือชอบไว้วางใจพระเจ้า ให้พระองค์เปิดเผยคำตอบเมื่อถึงเวลาของพระองค์

ถ้าหากว่าท่านละทิ้งความคิดเหตุผลจอมปลอมได้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านจะได้รับสันติสุขและความยินดี

เชิญสัมผัสชีวิตใหม่

หากว่าท่านยังไม่เคยยอมรับพระเยซูคริสต์เจ้าเข้ามาเป็นพระเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน มาก่อน ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านได้อธิษฐานตามคำอธิษฐานต่อไปนี้ หากท่านได้อธิษฐานด้วยความจริงใจท่านก็จะได้พบกับประสบการณ์ชีวิตใหม่ในพระเยซูคริสต์

เชิญอธิษฐานตามนี้

“พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ เชื่อว่าพระเยซูคริสต์เจ้าทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก ข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อข้าพระองค์ พระองค์ได้ทรงไถ่บาปทั้งหมดของข้าพระองค์ พระองค์ได้ทรงซื้อข้าพระองค์คืนมาจากความบาป พระองค์ได้ทรงยอมทนทุกข์แทนข้าพระองค์ ข้าพระองค์เชื่อว่า พระเยซูคริสต์ได้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายและทรงสถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา ข้าพระองค์ต้องการพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยบาปของข้าพระองค์ด้วย รับข้าพระองค์ไว้ ขอพระองค์มาสถิตในใจข้าพระองค์ด้วย ข้าพระองค์ต้องการบังเกิดใหม่ ขออธิษฐานในพระนามพระเยซูคริสต์ อาเมน

เวลานี้ขอให้ท่านเชื่อเถิดว่า พระเยซูคริสต์ทรงสถิตอยู่ในใจของท่านแล้ว บาปของท่านได้รับการอภัยแล้ว พระเยซูคริสต์ทำให้ท่านเป็นผู้ชอบธรรมแล้วพระองค์จะรอคอยต้อนรับท่านที่สวรรค์

เวลานี้เป็นต้นไปขอให้ท่านไปร่วมนมัสการที่คริสตจักรที่สอนพระวจนะให้แก่ท่านเพื่อการเจริญเติบโตขึ้นในพระเยซูคริสต์ จะไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงชีวิตของท่านได้ นอกเหนือจากความรู้ในพระวจนะของพระเจ้า

“ท่านที่รัก”

ยอห์น 8:31,32 กล่าวว่า “ถ้าท่านทั้งหลายดำรงอยู่ในคำของเราท่านก็เป็นสาวกของเราอย่างแท้จริง แล้วท่านทั้งหลายจะรู้จักสัจจะและสัจจะจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท”

ข้าพเจ้าอยากจะหนุนใจให้ท่านยึดมั่นในพระวจนะของพระเจ้าแล้วเก็บไว้ในส่วนลึกแห่งหัวใจของท่าน ตามที่ 2 โครินธ์ 3 :18 กล่าวไว้ว่า “ขณะที่ท่านมองดูในพระวจนะของพระเจ้าท่านเองก็จะเปลี่ยนไปเป็นเหมือนพระสิริขององค์พระเยซูคริสต์

โปรดเขียนมาบอกข้าพเจ้าด้วยว่าท่านได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์และต้องการหนังสือที่จะแนะนำท่านให้เริ่มต้นชีวิตใหม่ในพระเยซูคริสต์

ด้วยความรัก จากจอยส์

“ข้าพเจ้าดำเนินชีวิตด้วยความสับสนมาหลายปี มักจะชอบคิดค้นหาข้อลงตัวด้วยตนเองทุก
อย่าง ยิ่งทำอย่างนั้นดูเหมือนยิ่งจะวุ่นวาย และเจ็บปวด”

1 โครินธ์ 14:33 กล่าวไว้ว่า พระเจ้าไม่ใช่พระเจ้าแห่งการวุ่นวาย แต่ข้าพเจ้ากลับรู้ว่ามีคน
มากมายต้องเผชิญกับความวุ่นวายสับสนอย่างมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเข้าหาพระเจ้าด้วยคำถามว่า
ทำไมและจะทำอย่างไร จึงจะพ้นจากความสับสนได้

“ความสับสน เป็นอาการที่ตรงกันข้ามกับความสงบสุข ถ้าหากท่านไม่มีความสงบสุข ท่านจะ
ไม่ชื่นชมกับชีวิต ข้าพเจ้าเชื่อว่าหนังสือเล่มนี้ จะช่วยให้ท่านเรียนรู้ที่จะชื่นชมในพระเจ้าและชื่นชมกับ
ชีวิต”

จอยล์ ไมเยอร์